

בולעטין # 183 - כסלו תשל"ח לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבֵאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

אבות דרבי נתן פרק עשרים

(א) רבי חנניה סגן הכהנים אומר כל הנותן ד"ת על לבו מבטלין ממנו הרהורי חרב הרהורי רעב הרהורי שטות הרהורי זנות הרהורי יצר הרע הרהורי אשת איש הרהורי דברים בטלים הרהורי עול בשר ודם שכן כתוב בספר תלים על ידי דוד מלך ישראל שנא' (תהלים יט) פקודי ה' ישרים משמחי לב מצות ה' ברה מאירת עינים. וכל שאינו נותן דברי תורה על לבו נותנין לו הרהורי חרב הרהורי רעב הרהורי שטות הרהורי זנות הרהורי יצר הרע הרהורי אשת איש הרהורי דברים בטלים הרהורי עול בשר ודם שכן כתוב במשנה תורה על ידי משה רבינו (דברים כח) והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד עולם תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל ועבדת את אויביך אשר ישלחנו יי' בך ברעב ובצמא ובעירום ובחוסר כל. ברעב כיצד (בזמן שאדם תואב) לאכול פת שעורים ואינו מוצא אויביו מבקשין ממנו פת נקיה ובשר שמן. ובצמא כיצד בזמן שאדם מתאוה לשתות טפה של חומץ טפה של שכר

ואינו מוצא אויביו מבקשין ממנו יין משובח שבכל המדינות. ובעירום כיצד בזמן שאדם יבא ללבוש חלוק של צמר או של פשתן ואינו מוצא אויביו מבקשין ממנו השיראין והכלך שבכל המדינות. ובחוסר כל בלא נר ובלא סכין ובלא שלחן. דבר אחר בחוסר כל בלא חומץ ובלא מלח זו היא קללה שמקללין בני אדם אל יהא לך חומץ ומלח בתוך ביתך. הוא היה אומר (שה"ש א) אל תראוני שאני שחרחורת ששזפתני השמש אלו כל בנות שביהודה שפרקו עולו של הקדוש ברוך הוא מעליהם והמליכו עליהם מלך בשר ודם. דבר אחר בני אמי נחרו בי זה משה שהרג את המצרי שנא' (שמות ב) ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלותם [וגו'] ויפן כה וכה וירא כי אין איש מה ת"ל כי אין איש מלמד שהושיב לו משה סנהדראות של מלאכי השרת ואמר להם אהרוג את זה אמרו לו הרוג וכי בחרב הרגו והלא במאמר הרגו שנא' (שם) הלהרגני אתה אומר כאשר הרגת את המצרי מלמד שהרגו בשם. (ד"א) בני אמי נחרו בי זה משה שברח למדין שנא' (שם) וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרוג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר ויבאו הרועים ויגרשום ויקם משה ויושיען וישק את צאנם בא משה וישב על הבאר ויבאו הרועים ויגרשום ויקם משה ויושיען וישק את צאנם בא משה וישב עליהם בדין אמר להם מנהגו של עולם אנשים ממלאין ונשים משקות כאן נשים דולות ואנשים משקין עוות הדין יש כאן (חייבין בדין חייבין לשעה) ויש אומרים כל זמן שהיה משה עומד על שפת הבאר היו המים צפין ועולין לקראתו וכיון שחזר חזרו המים לאחוריהם באותה שעה אמר אוי לי שהנחתי את עמי ובאתי לדור עם כותים. ד"א בני אמי נחרו בי אלו ישראל שעשו את העגל שבתחילה אמרו (שם כד) כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע חזרו ואמרו אלה אלהיך ישראל (שם לב) דבר אחר בני אמי נחרו בי אלו מרגלים שהוציאו דבת הארץ וגרמו להם לישראל שיפלו פגריהם במדבר שנאמר (במדבר יד) במדבר הזה יפלו פגריכם. (שה"ש א) שמוני נוטרה את הכרמים אמר הקב"ה מי גרם לי להיטיב לכותים אלא ישראל (שכל זמן) שכותים שרויין בטוב הם דחופים ונזופים ומטולטלים. דבר אחר שמוני נוטרה את הכרמים אלו ישראל שגלו לבבל עמדו עליהם נביאים שביניהם ואמרו להם הפרישו תרומות

ומעשרות אמרו להם כל עצמינו לא גלינו מארצנו אלא עד שלא הפרשנו
תרומות ומעשרות ועכשיו אתם אומרים לנו שנפריש תרומות ומעשרות
[לכך נאמר שמוני נוטרה את הכרמים]:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)